

متن پرسش

با سلام خدمت مبارک استاد عزیز: ببخشید مجددا مزاحم اوقات مبارک شدم ان شاءالله که عفو بفرمایید. پیرامون سئوالی که دیروز پرسیدم سئوالاتی را محضر منورتان دارم. حضرتعالی در بیان مقامات عرفانی و سلوک الی الله از دو واژه فاعل و قابل استفاده کردید. معنای دقیق این دو واژه چیست؟ ثانیاً فرمودید انسان های عارف در رجوع به حضرت حق متفاوت هستند و گویا تمایزها در همین جاست. حال بفرمایید عالی ترین رجوع به حضرت حق چه رجوعی است؟ ثالثاً حضرت امام رضوان الله تعالی علیه چه رجوعی به حضرت حق داشتند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حضرت حق به عنوان هادی مطلق فاعل هدایت‌اند ولی قابل هدایت، انسان‌ها هستند که در این راستا هر اندازه انسان نسبت به فنای خود و بقای حق بیشتر همت کند، به توحید بیشتری نائل می‌آید و به همین جهت علامه می‌فرمایند در آیه‌ی «تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض» تفاوت در توحید انبیاء است. موفق باشید